

רעז"י

מסורת הש"ס

(א) לעיל עב., 3 [תוספתא
פ"ז], 2 [לעיל עא.,
ד] גיטין לה: ש"נ,
ה [לעיל עב.,

תורה אור השלם

1. וְנָדָר אֶלְמִנָּה וּגְרוּשָׁה
כָּל אֲשֶׁר אָסְרָה עַל
נַפְשָׁהּ יָקוּם עָלֶיהָ:
בַּמִּדְבָּר לִי

מוסף רש"י

מִסֵּר הָאֵב לְשִׁלּוּחַ
הַבַּעַל. כְּגוֹן שֶׁמִּסֵּרָה לֹא
וְגִירָה דָּרָךְ וְהַסְמִיכָה, כִּי
הִיא כְּנִשּׂוּאָה וְאֵין אֶחָד
מֵימֵיהֶם מִיִּסֵּר (רֵאשִׁית
בְּשׁוּמ׳). שְׂאֵין הַבַּעַל
מִיִּסֵּר בְּקִדּוּמֵי. נִדְרִים
שֶׁקָּדְמוּ לְשִׁלּוּחַ (צִינ׳ יד׳):
לֹאֹת נִדְרִים שֶׁנִּדְרְתִּים
לְדָוִד מִיִּסֵּר עֲנָה, אֲבָל
אִם הָיוּ עֲלֶיהָ נִדְרִים קֹדֶם
שֶׁשִּׁמְשָׁה מִתָּה אֲרוּרָה
וְכִנְסָה, לֹא מֵתָה מִיִּסֵּר
(לְעִיר ט׳).

פירוש הרא"ש

[illegible]

שמתגרש דוימנין דשלטנו יומי ולא מיגע
וידעי נמי היכא דתלתא דנרה צניסואי
נדה והיכא דתלתא נדה צנירושין
בצעלא ואהכי לא יפר: זה הכלל דק
עא. גבי נערה המאורסה זה הכלל
כו' לאיחויי וכן האב עם שלוחו נדריה
עומה לדאיה הבצל נדריה נדריה:
ואלו נדרים דמשמע דיואלח לרשות ענינא
הבצל ולא הלך הוא עמהם לדומה:
השגיעה לרשות הבצל ואלח לרשות ע
שאין כבול מיפר דודמין: ובתנאי
שאין כבול להפר לכן: פוגרם ויהי יסומ

כל חד מהני מלת גרונן למלתא. ו
בוגרם והיא יסומה. שדירה כשהיא
לאזיה רשות זה: נערה ובגרה וה

יתיה מרשות האב ואם נדרה בדרך ומגורשה ומתארסה אציה ובעלה האחרון מפיו נדרה: זה חבלל דרתי גבי אלו נדרים. היינו דם דמתי לאיתוי מקר האב לשלתי בעצל כיון דיתיה מרשות האב ואם נדרה וגרשה והחזירה אין לה הפרה ומרשות האב יתיה ואין בעצל מפר בקדומי: חזני' תשע נערות נדרים קיימין. נעומו לאו דוקא. שאסוה בוגרת והיא יתומה ונדרה אחר שנתמסרה. שנים בוגרות ואם אחר ונדרה מן אציה. שלישת בוגרות ומת אציה נדרה בוגרת ונדרה אחר ונדרה ואם' זה הנדר.

[illegible]

וואלו נדרים פרק אחד עשר נדרים

ר"ז

פח.

נָוָה אֶמְיִי פִּי"ג מֵהָלִי
נִדְרִים הֵלִי יִזְכָּר
לְאוֹיֵן רַמְבַּם עוֹשֶׁה יוֹד סִי
רָלָה קַעֲיִי לָד:
נָוָה בִּמְיִי שֶׁסִּי"א הֵלִי יִזְכָּר
סִמְנָה שֶׁסִּי"א עוֹשֶׁה שֶׁסִּי
קַעֲיִי יִד:

נח ג מיי שס פייג הלי
 יח סמג שס טוש"ע
 שס סעי' לה:
 נח ד מיי שס טוש"ע שס
 סעי' לד:
 ה ה ו מיי פיי"א מהלי
 נדריס הלכה כז סמג
 לאוין רמב טוש"ע יו"ד סי'
 רלז סעי' ח:

הגהות הב"ח

(א) נמי ממתינת תליא
נפשה ביומי שלמו יומי
וכו' ולא מיתבסח
בביתא דר' הילל נמי:
(ב) שם נמשנה נערה
(ובגרה) חז"ל ויב' ס"א
נערה: (ג) רש"י ס"א
נערה עקיבא סבר וכו' קבלת
הסדר ד' עקיבא היא
הכי נמי וכו' אשר אסרה
ס"ד: (ד) ד"ה אסלו
וכו' דאבהי אינו וכו'
דאיבא לממר כל וכו' הכי
זה מופר ולביתא נמי
הכיב תלמידי:

גליון הש"ס

גמ' ורע"ק אומר יפר.
עיינ לעיל דף פ ע"א צהר"ן
ד"ה ור' יוסף:

תוספות

אמרה הריני נזירה לאחר
שלושים יום. פירוש
אם אשה שאמרה כן
ותגרשה קודם שיגיעו
שלושים יום הרי זה מיפר
קודם שיגרשה: נדרה
וגרשה בן כיום והחזירה

(3.) מוקמינו

לחלו בלג מיפר בקרמון
ובגמלת מפרסו (או סבלן)
לחלו מיפר בלג תניא ב'
בשמיא רבי ישמעאל
אומר ר' חלוקין חבר
השמיא חלילי למה
קריבא אומר לא יפ'
חלוקין חבר שעתא
שנדרה דר שיהא רב
לחלו בשרה אלמנה ויבין
למה לא שפוט יפ' את
אשרארה ונפשה. בסא
קריה לבר אלמנה מרי
למה חסור הגר מרי
שעת אלמנה לחלוקין חבר
שעת הגר בריה אלמ' **למא**
פשה בריהוין. ולמנה ד'
מאן לא קאמר ר"ש דימי
כשנאמר
מחוס חלי אפשר לגר
לחלו בשמיא חלילי
לחלו בשרה אלמנה
למה חסור הגר מרי
למה חסור הגר מרי

נדרה זו ציוס. ציוס שנשאת וכלאוקיס לה צפרק נערה המאורסה
 בשנשאת ומתגרשה צו ציוס והחזירה צו ציוס אינו יכול להפר
 שאין הבעל מפר בקודמין ואי הך חזרה לאירוסין בלחוד היא נמי אינו
 יכול להפר שנשאת האב דאין שנשאת שוב אין לנדה וזאת
 וכי קתני נדרה צו ציוס לרבותא

בבעל מפר לה כיצד
ל' אע"פ שנתאלמנה
ר' זה מופר ⁽⁶⁾ גדרה
ביום החזירה בן ביום
ל כל שיצאה לרשות
ל להפר: גמ' תניא
אמרה הריני נזירה
ישמעאל אומר יפר
וסוימנא יל"י אשת
נזירה לכשאתגרש
אומר לא יפר * ורבי
רבי ישמעאל הרי
נזנה וגרושה וגו' עד
למנות וגרושין ר"ע
כל אשר אסרה על
נדר בשעת אלמנות
מתני' ר' עקיבא היא
ימנא רבי ישמעאל
ביומי ⁽⁶⁾ ברייתא
שלמו יומי ולא
ולא מיתנסבא ⁽⁷⁾ זה
המאורס לאיתויי
הבעל או שהלכו
לחיו הבעל בנערה
נעלה מפירין נזירה
ו נדרים לאיתויי ימסר
שמסרו שלוחי האב
הבעל מיפר בקודמין:
נזריהן קיימין בוגרת
ובגרה והיא יתומה

זוה הכלל כל שלא יראה לרשות עצמה שעה אחת אציה ובעלה מפירין נדריה לאחויי הלך האב עם שלוחי הבעל שאע"פ שהיא עם שלוחי הבעל כיון שאף האב או שלוחיו הלכו עמה לא יתה מרשות אציה לדאציה ובעלה מפירין נדריה: זה הכלל דקמני גבי אלו נדרים. כלומר בפרקין דהכא לאחויי מסר האב לשלוחי הבעל לכיון שמסרה להם שוב אין לאציה רשות בה דהוי לה אבן מסירה כנשואין שהבעל מפר בנדרים שתדור מנשואין ואיך האב נדרים שנדרה כבר לא שאין הבעל מפר בקדמין ונשואותיה דאב נמי לא דבהך מסירה יראה מרשות אציה ושזב אין לו זכות בה: **במנבנ'** תשע נערום נדרין קיימין. הנך תשע כולוהו איתנהו בכלל תלת דהיינו יתומה בחיי האב ויתומה ממנו ובגורת דבעל חד מהנך תלתא גוויי היא יוצאה מרשות אציה ורענן לא מנו אלא הנך תלתא דאמרן כדאיתא בגמרא [וע"ב] אלא דרבי יהודה פליג שאף רבי יהודה לא אמרה אלא לחדד בהן את התלמידים: כ כגון שנשאת ונתאלמנה או נתגרשה לכיון דנשאת שוב אין גרה ובגרה לאחר מכן והיא יתומה בחיי האב וכדכתיבנא: נערה

[illegible]